

ABY NEBYLA BLBĀ• NĀ•LADA ...

PondĀ•lĀ•, 04 zĀ•řĀ• 2017

TĀ•mi psi se potkají na veterinĀ•: pitbul, rotvajler a doga. Doga s pitbulem se ptají rotvajlera, s Ā•ím tam je: "To bylo tak, sousedovic kluk, takovej malej hajzlík, poĀ•ád máĀ• tahal za ocas, za ušcari, tak jsem mu jednou prostĀ• ukousl nohu." "Strašný! A co s tebou teĀ• bude?" ptají se oba psi. "No jo, holt injekce a smrt..." Pak se zeptá doga pitbula, proč on je u doktora?

"Listonoš. Dvakrát zvonil, noviny mi házel na hlavu, dĀ•snĀ• má• šval, tak jsem mi ukousl pářku zadku a byl pokoj."

" A co s tebou teĀ• bude?" ptají se doga s rotvajlerem. "Co by, injekce a smrt."

"A s Ā•ím jsi tu ty?" Obrátí se oba psi na dogu.

"PaniĀ•ka vytírala chodbu a jak tam tak kroutila zadkem, neudrĀ•el jsem se a"

"Tak to taky Ā•ekáš na injekci a smrt?" ptají se pitbul s rotvajlerem.

"Kdepak, jen na broušení drápkĀ•..."

Víte, jaké by to bylo, kdyby dnes Hospodin pĀ•išel za Noemem a Ā•ekl:

"Za šest měsíců na zem se slou déšť, který bude trvat 40 dní a nocí. Voda zaplaví celou zemi, hory i údolí, a všechno zlé bude zničeno. Chci, abys postavil Archu a zachránil pár zvířat od každého druhu. Tady na ni mám plány."

Šest měsíců uplynulo jako voda. Obloha se zatáhla a začal padat déšť. Noe seděl na dvorku a plakal.

"Proč jsi nepostavil Archu, jak jsem ti přikázal?" Zeptal se ho Bůh.

Odpusť mi, Pane," řekl Noe. "Snažil jsem se, seš jsem mohl, ale stalo se tolik věcí.

Plány, které jsi mi dal, másto neschválilo, a tak jsem musel nechat udělat nové.

Pak jsem dal problémy, protože másto tvrdilo, že Archa je nepovolená stavba, takže jsem musel být netolerantní a katastrof sehnat si k ní povolení.

Lesnická správa požadovala povolení ke kácení stromů, a byl jsem povolán ochránámi zvířat, když jsem se snažil pochyťat ta zvířata.

Ministerstvo životního prostředí požadovalo vyjádření o ekologických důsledcích záplavy.

Vnitro ode mě chtělo předběžné plány šření vody.

Na finančním úřadě zablokovali má aktiva, protože tvrdili, že se snažím vyhnout placení daní tím, že opustím zemi.

Úřad práce měl podezření, že ilegálně zaměstnávám Ukrajince, takže jsem musel dokazovat opak.

Je mi líto, Pane, ale nemohu Archu dokončit dříve než tak za pět let."

Najednou přestalo pršet, obloha se vyčistila a vysvitlo slunce. Noe se podíval vzhůru a zeptal se:

"Pane znamená toto, že nebudeš nit nášv? "

"Správně. Úřady to už udělaly za mě."

Postarší manželský pár si vyrazí na dovolenou do Izraele, když však vtom nebohá žena zemře.

Muž se jde zeptat do pohřební služby, co a jak a záměstanec mu vysvětluje: "Necháte-li ji převezt zpět do bude vás to stát 30 000 korun, ale jestli ji pohřbíte zde, bude to za 5 000 korun.

Vdovec chvíli váhá, ale nakonec se rozhodne pro převoz.

"Jste si tím určitě jistý, pane? Převoz je opravdu velmi drahá záležitost."

"Jsem, podívejte, před 2000 lety jste tu pochovávali chlápka a ten vám za tři dny vstal z hrobu a já nemám zapotřebí nic riskovat."

Mladý pár, těsně před svatbou zahyne při autonehodě.

Oba vystoupají do nebe a hned se ptají svatého Petra, zda je možné se v nebi vzít?

"No, to jsme tu ještě neměli, počkejte, zeptám se." a na ta slova odejde.

Snoubenci čekají týden, mášíc, dva, tři, když se objeví spokojený svatý Petr a říká jim: "Je to zařizené, můžete"

Chlapec, zmloučený dlouhým čekáním, se ptá svatého Petra: "A Petře, kdyby nám to nevyšlo, je tu nějaká možnost, dát se rozvést?"

To se svatý Petr dopálí a zahaleká: "To teda nebyla, čtvrt roku chodím po nebi, abych našel kněze a vy si myslíte, že jen tak tady najdu jediného právníka?"

Domluví se dva staří kamarádi, že ten, který umře první, přejde tomu druhému říct, jaké to tam nahoře je. Jeden zaklepe duch jednoho z kamarádů na přítelovo okno, ten otevře a napjatě poslouchá, jaké zprávy přítel nese ze záhrobí: "Je to slast Rudolfe, je tam teplo, můžu, vzbudím se, posnídám nějakou lehkou zeleninku a až do oběda souložím, tak si dám salát a zase souložím, až do večera, k večeru mám pak nějakou mrkev nebo jablko a souložím dokud neusnu." "No né, Karle, takové je to tedy v nebi?" diví se Rudolf. "Ale já nejsem v nebi, já jsem se reinkaroval a jsem králík v Austrálii."

Na pohřbu věhlasného kardiologa zajímá dí rakev bránou ve tvaru velkého srdce.

V tu chvíli se jeden ze smutných hostů znejmístné nahlas smát.

"Co se smějete?" ptají se udivení hosté.

"Já jsem prosím nebožtíkův kolega, gynekolog a jen jsem si představitel, kam bude zářít moje rakev."

Muž, pátivázaný k vlakovým kolejím a s roubíkem v puse se zmítá z posledních sil, zatímco maminka pobízí dčka:
„Děti, zamávejte tatínkovi, už mu to jede!“

Na pustém ostrově ztroskotá loď s tisíceti námořníky a jednou ženou.

Po měsíci trosčnického života, žena celá vyčerpaná, prohlásí: „Já už takhle dál nemohu!“ a zabije se.

Za další měsíc někou námořníci: „Ne, takhle už neměme a ženu pohřbí.“

Už hne je další měsíc a námořníci se usnesou: „Takhle už dál neměme.“ a ženu vykopou.

Když jsem na zahrádce kopal jámu, našel jsem krabici plnou peněz.

Mal jsem ze svého objevu takovou radost, že jsem to chtěl honem být pověst manžele...

až pak jsem si uvědomil, proč jsem vlastně tu díru kopal.